

הקדמה

הספירה זלילה הנאשונה כשהזכיר שמו הגדול ית"ש נפל לארץ חחת פסגל ארוך ושהה שם איום רגעים וראו כולם עין צעין החפשות הנשמות ושהוא צעל צמליאות וכפל פחד גדול על כל הרוואים, דרשותיו צרבים היי צבח גדול וכנללי אש הפורחים מחוך לפיד, כן היי דצוריו נופלים על הסומעים, ביאקי וגחלי רחמים, ולפעמים שזע שיש דרד צענין הסגת בצול צין הצעיצ וצמודעו זאת הזכיר הענין צהדקסה צחוק ידיה ופיא הכיר שרחוק הדבר שיקצלו דצוריו היי חקיים ויגבה לצו דצרכי די ופתח את פיו הקדוש ואמר הלוא חדעו כי מוגע מרן הצית יוסף זיעיא קאחתינא וצית יוסף להצב, ויראו האנשים וואול לכפסם לעבור על פיו הקדוש, לדקוחיו היי עד אין. לשער פזר נתן לאציונים, ומנהגו היי צכל עשיק לחלק כירות לעניים לכצוד שצח קידש.

הנה אחר שיא זכיתי לקבל הסכמה על הסהיק הזה וואדמורר הגהיק עאור הגולה ורן רצינו מנחם פאנעט אצייק דעעש זיעיא, הגם שאמר צפיו הקדוש לדודי הרצ וכו' מויה זאז יודא כיי שר"צ וועיר קיב, אחר פטירת אאנויו זל"ל כשילפוס הספר וואצא קדישא, ללונו הקדוש לעשות הקדושה להספר הזה, אך לא זכינו לזה כי לא היי ציכולתיו לדפוס הספר עד עתה, עי"כ אמרתי להעתיק עכ"פ אגרת וואדמורר זלוקיל אשר היי כוחצ לאאנויו זל"ל, ומחוכו כיכר וכנאה איך צמדריגה גדולה היי מחזיק אותה, הגם שהיי לעיר ליונים ותלמידיו וזלשיק

היום צהלכו לקעוד קעודת להרים עשה התיקון קעודה צהחלהצות גדול, וצכל מושך הקעודס לוח למה חנו חיים לוח חנו חיים צזה העולם (רלה לוור הלוח החיים הוא לעצוד את די ית"ש) ואחר שהרגיע מעט צסינה קס צוריות לעצודתו ולמוד עד האספו העדדים ללמוד שיעור פשוט עד הונחה, וצין מנחה למעריצ למד דעת את העם ספרי מוסר ויראה פה מסיק ומרגליות.

בשיק היי חפלתו צקול רעדס ופחד וואור צמאור ציתר שאת ויתר עיו צמקירת כפס מושם ונחתיים צו ווס שאמרו חכז"ל על רי עקיצא אדס מתיחו צצויות זו ואלאו צצויות אחרת, כי מנחה רוצ מוראו לפני הצורא ית"ש ואהבה הגדולה רשפי אש אשר היי צוער צקרבא, כפל ארלה וצא חחת השלחן ומשם חחת ארון הקודש וכדומה עד אין לשער, ואחר שחית היי מוכרה לחלף את הכחונת כי היי ואלא זועם כמים הכגרים וכן אחר מוסק, וקודם מנחה למד פרק אצות צרבים צעוצ עעם ודעת ודצוריו הנעתיים ירדו חדרי צעון ונקצו לצות השומעים לצית חללה וצקעודה שלישיית קודם הזמר מלך שהשלום שלו וכו' אמר חדושי אגדתא צענין גדולתו והסתרומוותו ומלכותו של הקצ"ה ומענין גלות השכינה הקדושה, וקול משה הולך וחזק צהחלהצות ומורא ופחד, ומחוך זה קפץ כחיוק קעון צצוריות ורעדס ולעק די מלך די מלך די ית"ש לעולם ועד, עד שעל כל היושצים שם כפל מורא ופחד גדול עליהם מדי שצח צצצתה, צלילי חוסימו קוכות לוח להדליק הרצה נרות כמו צצצת ויויע אחת וזהם לא כעדרה, פיא כשאמר הצרכה קודם

ציה אור ליום די פי ויחי שנת תרל"ג לפיק דעש יע"א.

רצ שלום לכצוד אסיי י"כ הרצ הגדול המופלג המפורקים כשיית מויה ונשה כיי רצ דקיק סענדזאנץ והגליל יל"ו.

צקשתי להחפלה עצור צני היקר יחזקאל יוסף שיחי לאייער לרפואה שלימה צקרוצ צחוך שחי כי זה יותר מצי צצועות שמועל צעיד צעוסייה, השיית ישלח לו רפואה שלימה צמארה וכוכה לצער כל קוצ צכעויע.

סכיד י"כ סק' **מנחם מענדל פאנעט** עכלתיק.

הנה קריתי הציבור הזה צאז מוסס על שם אאנויו המצצר זל"ל ועל שם הכחוצ צפי דצרים הוואיל משה צאז את ההורה הזאת, ועוד כי צאז משה עם הכולל ומספרו ייחי חייו היי ליה פסיס, חצל על דאצדין ולא משתכחין רך ציונים ופנים, עלה משה למרום, צחלי ימיו נעדה פרי עץ הדור, וכלאו עליונים החחחוניים, ליגון ואנחות נפשות הנשארם, ואש היי זכינו שהיי עוד מאריך ימים אז היי נאלל גם מורחו הקדושה עלינו צניה עוד

למען כלך צעקצותיו וסיי מורס לנו דרך די ית"ש, ודצר צעחו אמרתי לפרש ציה המוקרה וסיי צרכה, וסיי חמים, וסיי נכון לצוקר ועלית צצוקי, וסיי לי לאצ, דהנה רצינו צעל חחתיק זל"ל מפרש הפסוק והותירך די לעוצם צפרי צענק, כי הקצ"ה מניח הלדיק צעוהיז אחר שוואלן שנותיו וגם השלים נפשו כדי להדריך צניו אחריו וסיינו צפרי צענק צעצור פרי צענק, והנפ צאמח אנחנו רואים הרצה לדיקים אחר שהשליעו את נפסם קורא אוחס הקצ"ה עוד